

GAST AAN HET WOORD 20 - EVERT DE NIET: COLUMN UIT GRONINGEN

Evert de Niet is algemeen directeur van Algemeen Belang, Uitvaartverzorging en -verzekering. Tevens zit hij als penningmeester in het bestuur van het NIT (Nederlands Instituut voor Thanatopraxie).

Op een winderige, zonnige dag in Groningen was ik onlangs gastheer voor twee funeraire vrienden, W. en F. Zij hunkerden naar mooie grafschriften, romantische graven, enigszins verzakte monumenten. Hun honger zou meer dan gestild worden.....

Voor we zover waren hebben we, na een kopje koffie met zoet gebak, eerst een rondgang gemaakt door het Groninger Museum. De expressionisten als toetje smaakten niet spectaculair. Wat wel erg indrukwekkend was waren de beelden van Folkert de Jong in de tentoonstelling genaamd Circle of Trust. Rake menselijkheid, verderf, kracht, geloof, opwinding, humor, politiek: alles was er zichtbaar en voelbaar aanwezig. Perfect als prelude op een begraafplaatsbezoek!

De Zuiderbegraafplaats, gelegen aan de Hereweg, was het eerste reisdoel. We werden verwelkomd door de beheerder en zijn maat, die graag meer vertelden over hun dodenakker. Echter dit werd hen schier onmogelijk gemaakt door mijn gast W., die onstuitbaar zijn kennis en fascinatie met ons allen deelde. Niet de beheerder, maar *hij* loodste ons naar het graf van de schrijver van het onsterfelijke lied "toen onze mop een mopje was...". Ook bij de verzamelde graven van de slachtoffers van een busongeluk diste hij het verhaal op van hoe het allemaal gebeurd is.

En passant werd een boom of heester kort beschreven, met de Latijnse benaming erbij. Wij waren sprakeloos. We maakten een enkele foto en stonden zo veel als mogelijk met de rug naar de stevige, beetje koele wind. W. deerde het niet, hij sprak en liet ons "beleven".

Vooraf de twee stenen bij de entree hebben onze aandacht gekregen. Wonderlijke opschriften die je aan het denken zetten staan er. We namen afscheid van de twee mannen van "De Zuider" en koersten naar de R.K. begraafplaats.

Deze, sinds een aantal jaren, aan de voet van een groot kantoorgebouw gelegen begraafplaats heeft grandeur, een mooie uitstraling. Vlak nadat we de auto hadden verlaten viel er met enig venijn een hagelbui. Toch goed dat ik een paraplu had meegegrist uit mijn achterbak. Daarbij ook nog een extra exemplaar, welke uiteindelijk in het bezit kwam van de beheerder.

Ditmaal namelijk had ik de overvaltechniek gekozen. Waar het vorige bezoek was voorbereid en de mannen geen bijdrage hoefden te leveren, schrok deze beheerder enigszins terug van onze vraag of hij ons kon rondleiden en iets vertellen over zijn begraafplaats. De paraplu deed de man een weinig toeschietelijker worden....

Zonder deze te gebruiken heeft hij 'm voortdurend vastgehouden en ook een beetje als aanwijsstok gebruikt.

Hij wees ons de kogelgaten aan in het grote bronzen beeld: oorlogsschade. Het beeld gaat een nieuwe plaats krijgen, tegen de kapel aan. Onder deze kapel bevindt zich een crypte, die niet toegankelijk is voor de doorsnee bezoeker. Sterker nog, voor vrijwel geen enkele bezoeker. Maar tot onze verbazing trok hij zonder omhaal een sleutel uit de broekzak en ontsloot de ruimte voor ons.

Slechts een klein trapje naar beneden bracht ons in een redelijk heldere ruimte waarin enkele lege plaatsen waren en ook een aantal plaquettes op nissen die de stoffelijke resten van personen bevatten.

Na nog een kleine renovatie zal de ruimte wel toegankelijk worden voor bezoekers, zij het dat deze achter een afscheiding zullen moeten blijven.

Mijn gedachten dwaalden even terug naar het Groninger Museum. Dat wordt ook gerenoveerd en daar moeten de bezoekers ook achter de afscheiding blijven....kijken, niets aanraken. Buiten scheen de zon weer.